

دوره هفتم تقنینیه

جلسه ۲۵

صورت مشروح

مذاکرات مجلس

(بدون مذاکرات قبل از دستور)

جلسه پنجشنبه ۹ اردیبهشت ماه ۱۳۱۰ - ۱۱ ذی حجه ۱۳۱۹

قیمت اشرفالک سالنامه ۱۰۰ تومان
 خارجه ۱۲۰ تومان
 نك شماره ۱ پکبران

مطبعه مجلس

مذاکرات مجلس

صورت مشروح مجلس روز پنجشنبه ۹ اردی بهشت ماه ۱۳۱۰ هـ (۱۱ ذی حجه ۱۳۴۹)

فهرست مذاکرات

- ۱) تصویب صورت مجلس
- ۲) تعیین سه نفر لایحه از طرف آقای وزیر عدلیه
- ۳) دور اول لایحه اذیت اتباع خارجه در ایران
- ۴) دعای دوام و دستور جلسه بند - هتم جلسه

مجلس يك ساعت و نیم قبل از ظهر برپاست آقای دادگر تشکیل کردید

صورت مجلس یکشنبه پنجم اردی بهشت ماه را آقای مؤید احمدی (مشای) قرائت نمودند

۱ - تصویب صورت مجلس

ماده اول - هر يك از اتباع خارجه برای ورود و اقامت و خروج از ایران باید اجازه مأمورین مربوطه ایران را تحصیل نمایند.

۲ - دور اول لایحه اذیت اتباع خارجه در ایران

ماده دوم - اجازه ورود و اقامت در ایران از آن بوسیله وزارت مأمورین ایران در خارجه ددروی تذکره و یا اوراق و شهادت نامه های هویت صادده از طرف دولت متبوعه هر کس تحصیل می شود مأمورین ایران در خارجه درموارد ذیل باید از دادن ویرا خود داری نمایند.

این مذاکرات مشروح بیست و پنجمین جلسه از دوره هشتم تقنینیه (مطابق قانون ۸ آذر ماه ۱۳۰۰) در باره تند نویسی و تحریر صورت مجلس

تذکره - دور سه روزه
 آفتاب بی اجازه - آفتاب - تپو - فاش - دستانی - معاهد رضا پهلوی - دکتر امیر ایام - مرتضی قزوینی - بان - نظام - زنگنه
 آفتاب - روسی - عبدالعزیز خان دنیا - آقا رضا مودعی - اسد - مسعود کابی - مودعی
 ویر آندگهان بی اجازه - آفتاب : امده - ماسم - سبک - فریبت زاده

الف - در صورتیکه صحت اسناد اراده وارود نماید
 ب - استیضاح مطابق قوانین ایران نمایران محسوب
 شده و بخوانند با اوراق ثابت بفرمانی پاران مسافرت
 کند
 ج - اگر حضور خارجی دایران برسد امت مملکت
 و بانظم عمومی و بایجهت دیگری منافی مصالح مملکت باشد
 د - اگر خارجی دایران سابقه محکومیت بجنحه و
 بیجانت داشته و باید مملکت خارجه محکوم بجنحه و
 بیجانت باشد
 ه - اگر خارجی قبلاً از ایران خارج شده باشد
 و - اگر حضور خارجی دایران بصلاح حفظالصحه
 عمومی و باعلیای منافی عفت صلاح نباشد
 ز - اگر خارجی نتواند اثبات نماید که وسائل تحصیل
 معاش خود را دایران بواسطه سرمایه باشتغال مقیده خود
 دارا می باشد
 و برای مأمورین ایران در خارجه علاوه بر حق ورود با
 مرعات مقررات ماده ۳ حق سیروز اقامت در ایران را
 نیز بهادرنه میدهد
 مأموریکه از طرف دولت زینب خاصی مقرر بوده است
 از این قاعده مستثنی می باشد

فهرست - پیشنهادی از آقای احتشام زاده و اجبع
 به ماده دوم رسیده است قرائت می شود:
پیشنهاد آقای احتشام زاده

پیشنهاد میکنم در قسمت دال ماده دوم کلمه جنحه حذف
 و بجای آن نوشته شود (جنحه شدید)
فهرست - ماده سیم قرائت میشود:
 ماده سیم - هرگاه یکی از مواج مذکوره در ماده دوم
 در موقع وزر برآمدن ایران در خارجه مکتوف بوده
 و باید موجود شود مأمورین مربوطه از دادن اجازه
 توقف دائم با موفق خود داری ننوده و یا اجازه های
 صادره را مللی نمایند در هر یک از موارد فوق پس از
 انباء اجازه صادره نظمی محل شخص خارجه را از
 ایران اخراج خواهد کرد در تشخیص علل مذکوره در
 این ماده و ماده لیل منحصراً بسته نظر مأمورین مربوطه
 ایران است ولی در غیر موارد مذکوره استماع از مردون

اجازه چایز نیست
فهرست - ماده چهارم قرائت میشود:
 ماده چهارم - اقامت اتباع خارجه دایران برود پس
 است خارجی موقت و اقامت دائم اقامت دائمی مدورونی
 است که خارجه در خاگ ایران اقامتگاه قانونی اختیار
 ننوده باشد و در غیر این صورت اقامت خارجه در
 ایران موقت محسوب می شود
 اجازه اقامت موقت و باید از طرف نظمی باید داده
 شود و همچنین از اتباع خارجه بدون اجازه مزبور و
 پیش از مدت مین در اجازه های مذکوره نمیتوانند در ایران
 اقامت نمایند اجازه اقامت موقت و یا دائم قابل تجدید و
 تمدید می باشد

فهرست - آقای باسالی
باسالی - بنده می خواهم استعلام کنم از آقای غیر
 کیسین داخله یا آقای وزیر داخله توضیح بدهند
 قانونی را که بین اقامت دائم و موقت مد نظر گرفته اند
 جهت علام و آثار چه طور می شود تشخیص داد که این
 اقامت دائم است یا موقت و یکی دیگر اینکه مسائل مشکه
 عمومی این است که ثابت قائل شوند بین این دو قسم
 ما در کیسین عدله هم این قسم را دوست نتوانستیم
 حل کنیم فقط تنها راهی که پیدا کردیم آن لغت فرانسه
 است که حال در جزو قانون (که در مصل باشد) گذاشتیم
 برای اینکه آطوریکه در جاهای دیگر دنیا اقامت دائم
 شناخته می شود دایران هم همانطور معمول باشد. حالا
 اگر مقصود از اقامت دائم همان بیمن باشد بنده نظر
 این است که در دایان جا قید شود و نوی براسل کله فرانس
 آن گذاشته شود و اگر چورد دیگر منشی می کید توضیح

بدهند چون خیال مشکل است در عمل تشخیص این
 زیرا ملیت آن شخص و قصد آن اقامت کننده ثلثی آن
 نیست نمیتواند تشخیص بکند من میخواهم بنام و خیال
 اقامت دائم دارم چند عرض می شود که ممکن است
 اقامتش موقت باشد و دولت زینب اثر باقامت دائمی را
 بدهد در صورتیکه ممکن است اینطور نباشد میخواهم
 ایردا عرض کنم که توضیح بدهند تا درین بنود.
فرزاد داخله (آقای منصور) - موضوع اقامت دا
 همان صدف می کند مقصود اختیار منزل باشد اختیار

اقت که باشد بهمان ترتیبی که فرمودید مدخل بهمان
 اصطلاح و ضمناً قصد اقامت به معنی که پیش از اقامت
 موقتی باشد آنرا تمایز میکنم باقامت دائم و مشور
 نبرام می دمم به مقرراتی که مربوط باقامت دائم
 باشد (صحیح است)

فهرست - آقای احتشام
احتشام - بنده عرض پیشنهادی که آقای باسالی
 فرمودند داشتم که حالا جواب فرمودند در قسمت اقامت
 دائم و موقت شد نامم خواستم سؤال کنم که دولت برای
 این ویزا که مقرر است و میدهد حقوقی هم اخذ میکند
 بخیر. برای اینکه این مسئله در همه جای دنیا معمول است
 که برای اقامتی که در یک خاگ دیگری زندگی می کنند
 کند حق اقامتی از آنها اخذ می شود و هر شش ماه
 یکبار به یکسال یکبار تجدید می شود میخواهم از
 آقای وزیر داخله سؤال کنم که برای این تجدید هم
 حق اخذ می شود؟

گابریلی (مجهز مسجون) - اگر بیشتر دولت فرمود
 برونه در ماده چهارم در راجع به شورای که برای اخذ
 حقوق فرموده بود در آنجا ذکر شده و البته بایستی که چه
 اجازه موقت و چه اجازه دائم باشد بر طبق ظننامه که
 در این قانون هم ذکر شده است ببقیه بنده بکلی ترتیبی
 قائل بودم بسیاری از مواردی که اظهار میفرمایند اینها
 مثلاً ظننامه است و احتیاج ندارد جمیع مطالب و
 جزئیات را مادیان جا بکنجا هم.

فهرست - آقای فهرستی
فهرستی - با توجه به اجاعی که آقای وزیر داخله در جواب
 آقای باسالی اظهار فرمودند توقف اتباع خارجه دایران
 سه مرحله پیدا میکند یکی استیضاح که در مسیله میشود
 یعنی مقر دائمی و مسقط الرأس و اقامت خودشان را در
 ایران قرار میدهند ولو اینکه بخارج هم مسافرت نمایند
 بسکن آنها ایران خواهد بود. یکی هم آقامتی که بتوان
 بام بتلا برای مدت زیادی در ایران توقف میکنند ولی
 میکنند در ایران نخواهد بود یکی هم آقامتی که موقت
 هستند در این قانون برای اقامت موقت تکلیفی میباشد

نشده است که تفاوت آرا با اقامت دائم معاصر کنند و
 چه منظور برای استیضاح که در مسیله خودشان را قرار میدهند
 در اینجا ما هیچ شرطی در اینجا تعیین ننوده است فقط دو قسم را
 ذکر کرده اسند یکی اقامت موقت و یکی اقامت
 دائم اگر دائم را بانه در مسیله تعبیر کنیم آقوت دیگر
 عنوان تجدید نظر و تمدید معنی ندارد چرا که جدیدی
 مابین اقامت دائم و اقامت موقت و مسیله خواهد بود
 آقوت از آنکه است برای اقامت موقت بکلی حدی معین
 شود و اینکه آقامتی غیر موقر کند به نظرنامه مابین
 نیست این سه قسم اقامت را باید قانون معین کند اقامت
 دائم و موقت و مسکن قبول کردن او در ایران و شرط
 مسکن را هم باید معین نمایند که چه خواهد بود و اینجا
 فقط باقامت دائم و موقت اشاره شده است ولی برای آن
 کاتبیکه باید مسقط الرأس خودشان را در اینجا قرار بدهند
 باید در قانون توضیح داده شود که تکلیفشان چیست
مجهز - همانطور که فرمودند اجازه بر طبق این قانون
 اجازه موقت و اجازه دائم است اجازه موقت اگر مرارجه
 فرموده باشند از آن عمل که حرکت میکنند مثلاً از شراز
 بطور مطلق اجازه توقف بکند باو داده میشود پس از
 ورود به شراز اگر قصد توقف دائم داشته باشد یعنی
 زبانه از آن بکند بایستی از نظمی محل با آن ارتباطی
 که در اینجا ذکر شده است مدت زیادتری را تحصیل
 کنند و برای اجازه دائم هم مدت معین شده یعنی همینکه
 ما اینجا ذکر کردیم که در هر سال باید اجازه دائم را
 تجدید کنند پس بنا بر این مدتش هر زمانی که اجازه
 ثانوی تحصیل نکند است بکمال است بنا بر این کمان
 نمیتکنم هیچ اشکالی داشته باشد اگر نظری هم دارم پیشنهاد
 بفرمایید می آید به کیسین ملاحظه و مذاقه میشود
فهرست - ماده پنجم قرائت میشود:
 ماده پنجم - اتباع خارجه ملزم میباشد در اقتضای
 مدت اجازه عبور و یا توقف از خاگ ایران خارج شوند
 مگر اینکه از نظمی تقاضای تمدید مدت کرده و تحصیل
 اجازه نمایند.
 در اجازه ورود و عبور ممکن است گذشتن یک یا چندین

مریبه از سرحدات نیز قید شود

ریس - آقای عدل

عمل - عرض کنم قربانی که راجع به تذکره نوشته شده است برای این نکته که در آخر نوشته می شود (در اجازه ورود و عبور ممکن است گذشتن يك یا چندین مرتبه از سرحدات نیز قید شود) يك ماده خصوصی داشته است یعنی این شرط منوط بوده است با تشخیصی که در قراء سرحدی می بینند شخصی سکه که قراء سرحدی هستند در سرحدات آنها مجبورند که می رود کنند بیايند این طرف برود آتلف برای آنها يك تذکره خصوصی بود که قیمتش هم نسبتاً کمتر بود و مدت پائش تا آمدن می توانست بدهد حالا بتمام اینچا چه مقهوری دارند يك تيمه خارجه مثلأ از فلان مملكت می آید اینچا در تذکره او چه صلاح است که نوشته شود که این مكره می تواند از این سرحد پائن سرحد عبور و مرور کند این اشخاص هیچ عجاج نیستند بنده قدری هم مشر میدانم این است که تصور میکنم اگر این را ماده خصوصی کنند و این را اعتبار بدهند پائین قبیل اشخاص مثلا اشخاصی که در جلفا نوشته اند در جلای ایران در آستارا نوشته اند در آستارای ایران یا در پاچکران نوشته اند اگر نوشته شود که اینها می توانند تردد بکنند عیب ندارد ولی يك تيمه خارجه که امروز از لوبنان یا فلان مملكت می آید چه صلاحیت دارد در تذکره او نوشته شود که او مكره می تواند از این سرحد عبور و مرور کند بنده این را اصلاح نمی نام.

وزیر داخله - عرض کنم این مطلبی که فرمودید البته از حیث مقصود اختلافی درش نیست همین است که آن اشخاصی که در قراء سرحدی هستند و کثیر العسافر هستند می توانند با يك سهیلانی عبور و مرور کنند و بطور تسریع می توانند قید کنیم که آنها چه اشخاصی هستند و یکی ها داده می شود و یکی ها داده نمی شود بلکه این تشخیص بسته بنظر مأمورین عملی است که يك اشخاص متناظر قراء سرحدی را با اشخاص

کثیر العسافر تعیین بدهند یا ندهند. بنده تصور میکنم که این ماده که اینچا نوشته شده است کافی است و وقتی هم همین است و همیذا اگر نظر فان را تعیین نماید و پیشنهاد فرمایند در کمیسیون هم ممکن است شود شود

ریس - ماده ششم قرائت می شود:

ماده ششم - اجازه اقامت دائمی از طرف نظیبه مرکز یا ناحیه که خارج می خواهد در آن ناحیه اقامت اختیار کند با رعایت مقررات ماده ۴ داده خواهد شد این اجازه ممکن است از طرف خارجی قبل از ورود بایران بوسیله نمایندگان ایران در خارجه تحصیل شود چو از توقف دائمی باید هر سال تجدید شود

ریس - ماده هفتم قرائت میشود:

ماده هفتم - اجازه عبور از خاک ایران از طرف نمایندگان ایران در خارجه با رعایت مقررات ماده ۲ داده می شود و بخاری حق میدهد در مدت مینه در اجازه نامه در نقاط پیرا آن توقف نمایند خط سبز زمین لازم برای عبور ممکن است در اجازه قید شود - متن را نظیبه می تواند ادی الاقتضا تعدیل نماید

ریس - ماده هشتم قرائت میشود:

ماده هشتم - هر يك از اتباع خارجه مكلف است در ظرف ۴۸ ساعت پس از ورود بهر نقطه ای از ایران عمل توقف خود را كتیباً به نظیبه اطلاع دهد

هر خارجی که در ایران توقف می نماید باید در ظرف هشت روز پس از ورود به عمل توقف شخصاً یا نظیبه تحصیل نماید صاحبان منازل عمومی نیز موظفند توقف هر تيمه خارجی را که بیش از ۴۸ ساعت در منزل آنها توقف مینماید به نظیبه اطلاع دهند

احصائیه خارجیان در دفتری که در ایستگاه کل نظیبه مملکتی تنظیم میشود مبرکز خواهد یافت وقایعی که بوجه این خارجیان در اطلاع دادن منزل و ثبت نام بدهد دارند و ممکن است بوجه نظیبه اشخاص دیگر انجام شود

ریس - آقای رهنما

رهنما - بنده عقیده دارم اگر آقای وزیر داخله بوقت بفرماید این ماده جزو نظامنامه بود و نسب بجزاست. چون این ماده يك ماده نیست که در قانون وضع شود ۴۸ ساعت تا ۲۸ ساعت این جزو مقررات نظامنامه است که در همان باید نوشته شود و بهتر است و مستشان بازرست و میتواند اگر مشکلی برایشان پیدا شد حل کنند و جرح و تعدیل نمایند اما اگر قانون تعیین ۴۸ ساعت بکند خوب نیست.

مهمبر - منظور از اینچا يك وظیفه است که از برای صاحبان منازل عمومی و غیر آنها تعیین شده است و قانون که شد بنظر آنها میرسد و تشخیص می دهند لکن اگر فقط این نظامنامه شد تمام افراد مردم شاید واقف نشوند از آن از اینجهت و نظر باینکه این مسئله برای دولت مهم و بسکی از مسائل خیل اساسی است در قانون ذکر شد و اینکه توضیح داده که شاید محتاج باشد در قانون ذکر عرض می کنم ذکرش که تنها بی ضرر است بلکه لازم هم هست

ریس - آقای عدل

عمل - بنده در ایران ماده فقط چیزی را که نامی می دالم این است که باید نوشته شود در آنجا حالی سکه نظیبه وجود ندارد اتباع خارجه ملزم اند که بحكومت محل اطلاع بدهند ولی در آخر ماده يك عبارتی است که بعداً مقصود همین مطلب است باینکه است (وظیفه ای که بوجه این ماده خارجیان در اطلاع دادن منزل و ثبت نام بدهد دارند ممکن است بوجه نظامنامه بوسیله اشخاص دیگر انجام داده شود) این را برای بنده نمی فهمم اگر مقصود همان عرض بنده است که وقتی مثلا در محل سکه نظیبه نیست بحكومت یا مأمور دیگر اطلاع دهند اگر مقصود اینست که بنده از این عبارت نمی فهمم و اگر مقصود این نیست پس این عبارت را توضیح بدهند و آن عبارت هم لازم است که نوشته شود که در

ریس - آقای عدل

چایك نظیبه نیست اتباع خارجه ملزم و موظفند بحكومت محل اطلاع بدهند

مهمبر - مقصود آقای اینچا حاصل است بواسطه اینکه در جاهای دیگر نوشته شده است در نظیبه نظیبه نیست بحكومت محل باینسی اطلاع بدهند و اما در قسمتی که سؤال کردند که آیا مقصود همان است یا غیر عرض میکنم غیر مقصود اینست که اگر یکی از اتباع خارجه در ظرف ۴۸ ساعت یا مدت مینه از ورود و مقصود خودش خبر ندهد فرضاً يك محظور و مشکلائی داشت که ترواست خودش حاضر شود بوسیله اشخاصی که دسترس هستند بتواند خبر بدهد مثلا بكنفر از اتباع خارجه مریض شد و خودش مقدور شد نبود که حاضر شود و امش را بگوید قانون اینچا میگوید توسط دیگری اینچا اشكال ندارد خبر بدهد

ریس - آقای دکتر طاهری

دکتر طاهری - بنده خواستم سؤال کنم وظیفه که برای صاحبان منازل عمومی تعیین کرده اند اگر برای اطلاع دادن يك فلسفه فرض میشود چرا در صورتیکه ان مسافر بیش از ۴۸ ساعت آنجا توقف بکنند باید اطلاع بدهد ولی اگر يك روز ماند صاحبان منازل نباید اطلاع بدهند؟ اگر این فلسفه دارد برای اطلاع يك روز هم باید باشد که وقتی او وارد شد در يك منزل باید اطلاع بدهد که نظیبه مسبق باشد از ورود او به عقیده بنده این که نوشته شده است (صاحبان منازل عمومی نیز موظفند توقف هر تيمه خارجی را که بیش از ۴۸ ساعت در منزل آنها توقف مینماید به نظیبه اطلاع بدهند) این بیش از ۴۸ ساعت موددی ندارد

مهمبر - برای ۴۸ ساعت فرض میشود تيمه خارجی

در حال عبور است این تکلیف را و مین کردن لازم نیست برای اینکه این ۴۸ ساعتها در بین عبور مكرر اتفاق می افتد هیچ لازم نیست مكرر و در هر منزل صاحبان منازل بیایند خبر بدهند اما اینکه مبرفمانند چه فلسفه دارد ۴۸ ساعت البته پس از این که خارجی وارد شد

روز اولی که گذشت روز دوم حتماً بایدت خبر بدید
این هم اسرع است و هم مهلتی است داده شده است اگر
اغیر از این چیزی میدانید پیشنهاد بفرمایید در کمیسیون
مجدداً ملاصحه میکنند
رولیس - آقای لوبی

لجدهی - اینکه نوشته شده است (اتباع خارجه مکلفند
در ظرف ۴۸ ساعت بنظمه مراجعه و اجازتسازد کنند)
اتباع خارجه که مهم خارجه هستند معلوم نیست که
تمام قوانین ما را خوانده باشند و مطلع شده باشند مثل
اینکه بفین دارم هیچیک از آقایان شرایطی که دول خارجه
برای اقامت با عبور از خاک خودشان قرار گذاشته اند
اطلاع ندارند نهایت آفتونی که وارد می شوند دوزی است
می آورد اما می کنند و خود آنها اطلاع ندارند اینها هم
همین حال را دارند فرماً با خبر اسرانی از کجا اطلاع
دارد که در ظرف ۴۸ ساعت باید به نظمه اطلاع بدهد
بخصوص که در بعضی جاها هم که نظمه ندارد و در اینجه
که موهانخانه زیاد نیست فرماً در منزل کسی هم توقف و
مزل کرد شاید صاحب منزل هم اطلاع نداشته باشد بنده
کمان میکنم اینجا اینجا اینکه بگویم اتباع خارجه مکلفند
که این عمل را اجرا کنند نوشته شود مأمورین خارجه
در دوفی که تذکره میدهند مکلفند باینها بگویند یا بنویسد
سکه به محض ورود در ظرف ۴۸ ساعت باید
اطلاع بدهند و اجازت تحصیل کنند از ایامه خارجه
که باویری ماموری وارد می شود در یکی از خاتوران
از کجا اطلاع پیدا خواهد کرد که فقط در نظرف چهل و
هشت ساعت یا کمتر باید این عمل را تعقیب کند این
ترتیبی است که در هیچ جای دنیا معمول نیست این از
وظایف خود مأمورین دول است که باید در خارج باینها
حالی کنند و آنها را تذکر کنند

رولیس - پیشنهادی از آقای وندا رسیده است قران
می شود (خطاب بآقای نشی) ... یک قدری باید
بفرمایید. آقای افر فرمایشی داشتند؟

افر - عرض کنم که این جا می نویسد صاحبان
منزل مکلفند. ملاصحه فرمایید اخلاقی مشکل است
تخصیص آن آخر در یکدهی در یک شهری بلک کسی ند
است بلک نفری می آید آنجا بلک ترکی است خوب آن
صاحب منزل چطور می تواند تخصیص بدهد که این روز
اهل تریز است مثلاً با اهل خضوان است. این نیز
دفعه ها را که نمی تواند بکند یا همچنین خیلی از این
مشابه پیدای می شود که شناختن اشکال دارد فرض
فرمایید از اتباع دول عراق که زاده ایرانی بود است
وارد اینجا میشود با مثال زن لاینا بقدری مشابه است
تخصیص آن مشکل است و مردم نمی توانند بچند ما
مشکل می نویسد پس اول خوب است برای مردم بلک کثرتی
مین کین بگویم مثلاً مکر در حدود ششای که اگر
شناخت این تازه وارد تیمه خارجه است و او را معرفی
نکرد این تکلیفیست چاست ولی برای دانستن آنضا
اول باید راهی پیدا کرد چند برایش تکلیف مین کید و
مجازات قرار بدهد غالباً این اشخاصی که می آید بنزل
مردم بنزل بنده و ابدال بنده و آقایان محترم دیگر که

این آید میریزد بآن منزلها که بنزل بلک کاراز و همان
بناهایست که اصلاً قوه تشخیص نیه خارجه و اما خانه
را ندارند و نمی تواند تمیز بدهد مثلاً در دعوات قضات
کوچک و این جاها که اصلاً سابقه این موضوع ندارند
یک فکری باید فرمایید که اسباب زحمت این بچارها
تند که بگویند دیش یکی از اتباع خارجه در منزل تو
بیود و برای فلان قدر چند بدهی اول باید تمین کید
تا بزیادی در دست او باشد یک حدودی برای تشخیص خود
کلی بدست او بدهد یک امک است در شنش باشد که
فردا اسباب زحمت او شوند و صاحب خانه در فشار و
زحمت نباشد

مخیر - اول این فرمایشی که حضرت والا فرمود
منظور از منازل که در اینجا ذکر شد است منازل شخصی و
خصوصی نیست و مقصود منازل عمومی است و برای منازل
عمومی یک وظایف و تکالیفی باید مقرر شود و از طرف
دول با وزارت داخله هم مین وبه آنها ابلاغ می شود.
پهلازه ما باید حقیقتاً مرد را عادت بدهیم که بیشتر مراقبت
داشته باشند. با همه اینها اگر بپایند و اسالی نسولیت دست
و راه بهتری در اید پیشنهاد فرمایید البته در کمیسیون
مورد دقت فرارش میدهم.

رولیس - آقای افر

افر - این جوابی که آقای کلزونی بعنوان کلی
و متداوله الیه بهم فرمایند که هر کسی این را اگر
بیشر میبویست خارجه بدهد. اینطور نیست آقا عرض می
کنم که نیه شناختن و قوی آمد .... و ذره خالی
این لایحه را پیشنهاد کرده است البته در جزئیاتش هم دقتها
و فکرها کید است و ما چون مطلع از جزئیات نیستیم
و اینان به مصالح این قانون بیشتر علم و اطلاع دارند البته
بیشر می توانیم تشخیص بدهند و داخله برای دفع این
اشکالات باید دانستند ما که سابقه نداریم فکری نکردیم
بنده قبلاً هم عرض کردم بنده چه می دانم. صاحبان منزل
خصوصی که فرشته نیستند و این اشکال هم وارد است اگر
توانند منازل خصوصی سنتی هستند ولی برای کاراز
دارها و کاروانسار دارها و اینها است این بدست است. ولی

این را که می فرمایند چه در کلی فراموش فرمایند که
یک کسی در دهاتی وارد می شود منزل هر کسی در دهات
منزل نوعی است پیشی هر جا یک اطاتی هست بلک فر
مردم وارد می شود و فردا بیرون و دیگری بهمان منزل
وارد می شود اینها می فرمایند منزل خصوصی است بنا
عمومی و چه جنسیت بداره ولی می کید ؟ اگر می فرمایند
که این منزل خصوصی است بنده حرفی ندارم اشکالی
هم نیست و از آن طرف هم کاروانسارها و ماهانه خانه چینی ها
مسیوق و مطلع باشند بدست ولی اشخاص متفرقه و
منزل خصوصی اینها که رابطه زیادی ندارند بهمان خانجی
نیستند اصلاً ندارند از آن مقررات و شنشاتی اتباع
خارجه اول هم عرض کردم افراد مشابه خیلی زیادند
بل ممکن است اگر چه دارو در اروپائی باشد تشخیص
بدهند اما اگر از اتباع دول عراق با از اتباع دول
افغان بدهند بکند ؟ الا آن هرانی های مقیم مشهد خیلی
هستند بنده میگویم توانم تشخیص بدهم که این آریا از
اتباع داخله است یا خارجه مگر اینکه اول یک تکالیفی مین
کند که تذکره آن آفان را اول بپوند و سؤال بکند.
این فکرها بلک بکند که بالاخره اسباب زحمت مردم
تند بلک بقصدی که ما داریم و قانون می نویسیم و نظم
می کنیم پیش فکرها را هم بکنیم که فردا مردم در زحمت
و دودر نیفتند و الا آن وقت طوری می شود که در
بروی مردم دیگر زیاد نشود فکر این را هم بکنید اگر
یک کسی وارد یک دهی شد وارد بلک قصبه شد نصف
شب نوی حرف و سرما بدخانی بکند یا بگوید در بریش
بازنی کند و اداش ندهدند صاحب خانه میگوید چه
کند دارم برای ه قران یا یک قران یا دو قران خود را
بزحمت بپندارم. پس مردم در زحمت خواهند افتاد و
بیود و مرور قطع می شود فکرها را هم بکنید که مردم
کرفار نتوانند. این مقصود عرضی بنده است حالا اگر بلک
نسولیت فرمایند فکر زندگانی مردم را هم بکنید و
جوابی فرمایید که بنده ساکتو قانع بشوم بنده عرضی
ندارم.

رولیس - چوت خیلی این اشکال برای آقا
مجلس شده است عرض میکنم که نگرفی داشته باشند
برای اینکه وقتیکه ما گفتیم منازل عمومی اصطلاحاً

رولیس - چوت خیلی این اشکال برای آقا

مجلس شده است عرض میکنم که نگرفی داشته باشند
برای اینکه وقتیکه ما گفتیم منازل عمومی اصطلاحاً

و نوعاً و عرفاً موقوف است که یکجا جا اطلاق می شود
 بجاه شخصی اطلاق نمی شود بملاده بنده عرض کردم برای
 صاحبان آن منازل عمومی مقررات این قانون همیشه
 روشن است زیرا تکلیف ما این است که بآنها اطلاع
 بدهیم و آنها هم در منازل عمومی شان اعلان کنند تا
 هم خودشان همیشه بفرماندهند و هم آن مسافری که
 آنها وارد میشوند و همه تکلیف خودشان را بدانند بنا
 بر این تصور نمیکند که اشکالی باشد....

مجلس - پیشنهاد آقای رهشا
 این جناب پیشنهاد میکند که ماده ۸ لایحه اقامت
 اتباع خارجه حذف شود و جزو نظامنامه که از طرف
 وزارت داخله تنظیم میشود قید بشود.

پیشنهاد آقای امیدی -
 بنده پیشنهاد میکنم جمله اول ماده ۸ بطریق ذیل
 نوشته شود:

ماده ۸ - مأهولین ایران در خارجه در موقع
 ویزای مذکوره و ادوات هوبت اتباع خارجه مکلفند بآنها
 حالی کنند که در ظرف ۴۸ ساعت پس از ورود بر
 نقطه از ایران محل توقف خود را کتباً بنظمیه محل
 اطلاق دهند.

پیشنهاد آقای شریعت زاده
 بنده پیشنهاد میکنم در سطر ششم ماده ۸ بجای
 کلمه در منزل آنها نوشته بشود در آن منازل

مجلس - ماده نهم فرات می شود:
 ماده نهم - هر که خارج کشور است در خاک ایران اقامت
 دارد باید از دولت موقوف خود سندی داشته باشد که
 هوبت و تابعیت او را ثابت نماید.

تظایم محل می تواند لدى اقتضا بخارجی که
 بمالی توانسته است سند سابق الذکر را تحصیل کند جواز
 موقتی برای اقامت یا اجازه خصوصی برای خروج از
 ایران بدهد و در این صورت نظمی محل حق دارد عمل
 توقف موقت خارجی را در ایران یا خط سیر او را مین
 و محدود کند.

در اسناد مثبتیه تابعیت خارجی و همچنین در جواز
 موقت برای اقامت اسامی زوج و اولاد و احفاد ذکور
 و انثا خارجی و برادران و خواهران او که بمذخر
 رسیده و در تحت کفالت او هستند نیز ثبت میشود
مجلس - آقای احتشام زاده

احتشام زاده - در قسمت آخر این ماده مراجع باشناسی
 که تحت کفالت اتباع خارجه هستند مقرراتی مینماید
 است ولی این جمله قید شده است که در صورتیکه این
 اشخاص تحت الکفاله همراه مسافر باشند و البته تکامل
 است که مقصود از این ماده این است که وقتی بنمای
 خارجی احفاد و اولاد تحت الکفاله اش همراهش باشد
 ولی در ماده بطور مطلق نوشته شده است و باید این
 پیشنهاد را حذف کرد. مقصود ماده
 هم همین است که عرض کردم.

مجلس - این تذکرشان خبیل بجا است پیشنهاد بنده
 البته در کتب قبول میشود

مجلس - آقای طهرانی
 عرض کنم که بنده بعد از مضمون مقصود و منظور
 ماده نهم چه چیز است آیا مقصود خارجی هالی است که
 در خاک ایران اقامت دارند فعلاً یا بعد از وضع این
 قانون وارد میشوند چون خارجیانی که البته بیخاک ایران
 وارد میشوند ممکن است مقاصد مختلفه داشته باشند یک
 کسی برای کسب و تجارت می آید یک کسی برای ستمت بیاید
 یک کسی برای طبابت می آید ولی بین آنها هم ممکن است
 بعضی ها ولگرد باشند که در تمام دنیا بگردانند و چون آنها را
 نظرو آسایش است و مضر است و باید ورود آنها را منع کرد
 چنانچه یک ولگردی از تبهه ملکات مابیک ملک خارج می رود

بیکبارند (بکنتر از نمایندگان - ما ولگرد نداریم آقا)
 وارد خود البته در ایران هم می آیند و باید راه داد این
 اشکالی ندارد ولی ممکن است که مقصرین سیاسی که
 یک شهزاد سیاسی کرده اند و بیک جاهاتی دیگر
 میروند و میمانند و بالاخره هم بتهنئشان در دولت خودشان
 یک سندی تحصیل نمایند برای اینکه مقصر سیاسی است
 خطب سیاسی کرده است او ممکن است با بران بیاید باین
 یک تکلیفی برای او مین شود یک تفری فراری است
 که از یک ملکت بملک دیگر بعنوان مقصر سیاسی
 می آید این آدم یک جنابتی یک کار هالی یک چیزهایی
 نکرده است که موجب این باشد که حقیقه او را ردش
 کرد و نگذاشت وارد این ملک بشود بنده ببخواسم
 توضیح داده شود که اگر یک فراری آدم که در خاک
 ایران سکونت نابد و اینها یک سردمان شریر و فاسدی
 هم میروند مقصر سیاسی هستند اینها رونق هوبت هم
 ندارند دولت با آنها چه مامله میکند اگر تواناقتند در
 آن موقع تصدیق راجع هوبت خودشان بکیرند و هوجبات
 قیادی هم در شان موجود نیست با آنها دولت چه مامله
 میکند؟ بملاده اینجا بنظمیه اختیاراتی داده شده است
 که باشخاص بتواند جواز موقت برای اقامت یا اجازه
 عمومی برای خروج بدهد و حال آنکه مخصوصاً ممکن
 است در بین این نوع اشخاص که عرض کردم یک اشخاص
 عمومی باشند که اگر وزارت داخله در نظر بگیرد که اینها
 ادویشان بیک کیسبونی سراجیه شود یعنی آن کیسبون دهبوت
 آنها دقت کسانی بکند و رسیدگی کند بهتر است زیرا که
 اگر واقعا بشنردمانی هستند که هوبتشان رسیدگی
 شده و صلاح هست اینها بمانند که خوب باصوب آن
 کیسبون با هبت دولت اجازه داده شود وارد شوند و
 الا اختیار نظمی گذاشتن بنده تصور بیکم خوب باشد

وزیر داخله - این مقررات آقا راجع است بشی
 فرض باشناسیکه داین موقع دداریان هستند والا
 اشناسیکه بخواهند حالا از خارجه بیایند البته ناسند
 و در هوبت قانونی خودشان را تحصیل نکرده باشند و

تذکره مبر داشته باشند ما هوبتین خارجه امینه تذکره
 آنها را ویزای کند و آنها نمی تواند بپران بیایند
 بپران بدورد کسانی است که فعلاً دولت ملکات هستند
 باید تکلیف آنها از نقطه نظر این قانون مین شود اما آن
 اشخاصی که فرمودید که کجا هستند و اجازه قیل هستند
 آنها را مانی توابع فرقی باینکه ران دهم قانون که صوب
 شد در مورد هم بک ما هوبه مجری خواهد شد و این
 اختیاری است یک اداره داده می شود البته اختیاری
 است که نمی شود از حدود آن تجاوز کرد و رسیدگی
 هالی که باید بشود در محل و موقع خودش بدقت می شود
 و تصور نمی کنم محتاج بشکلی که بیسبون هم باشد زیرا
 در مورد هر کسی که راجع هوبتین زید می بردنقیقات
 می شود استیفاقات می شود بعد از آنکه مشخص شد به
 مقامات استیصلاحات و راپورت می شود اتوقت تکلیفشان
 مین می شود از نقطه نظر دادن جواز عبور با موقت یا
 دائم اینها تمام مفرغ خواهد بود یک تحقیقات کافی که
 در جای خودش می شود.

مجلس - پیشنهاد آرت می شود:
پیشنهاد آقای احتشام زاده

پیشنهاد میکنم درجه آخر ماده ۹ راجع بزوجه و اولاد
 و احفاد وغیره بعد از عبارت در تحت کفالت نوشته شود
 و همراه او.

مجلس - ماده دهم فرات می شود:
 ماده ۱۰ - اجازه خروج از ایران از طرف نظمی محل
 اقامت هالی یا موقتی خارجی بلا داده خواهد شد.

مجلس - ماده یازدهم فرات می شود:
 ماده ۱۱ - خارجی و اماکن است در موارد ذیل از خاک
 ایران اخراج و باسبل توقف او را تیر داد:

الف - اگر در خلاف مقررات این قانون رفتار نماید.
 ب - در صورتیکه مطابق مقررات مواد ۳ و ۴ اجازه
 عبور و لاوقت خارجی هالی شود مصمم اخراج خارجیان
 را ادا کند نظمی مفرغ اجرا می گذارد.

در هوموقی که مصمم اخراج اجازت شود و تاخر اجاری
 آن منافی مصالح ملک می نبست از طرف تابه و یا از

بطرف ادارات ذیصلاحیت دیگر آن تصبیم و بهائتی که برای اجرا داده می شود به تشخیصیه باید اخراج شود احتیاط خواهد شد هرگاه خارجی قبل کند که در مدت مهینه از ایران خارج بشود از امانه خارج خواهد شد و الا تحت الحفظ اخراج می شود. مصارف اخراج در مواردیکه خارجی باید تحت الحفظ اخراج شود از جمله عوالمه مقرر بود بواسطه ماهه ۱۴ نایبه خواهد شد.

رئیس - ماده دوازدهم فراتت میشود:

ماده ۱۲ - در مواقعی که از اعضای جواز اقامت امتناع شده و تصبیم اخراج یا تفرج خارجی از طرف مقامات ذیصلاحیتی که دولت مینویسد که امتناع می شود خارجی جتی خواهد داشت بوزارت داخله مراجعه کرده قضایای تجدید نظر در تصبیم مزبور را بنماید. این تقاضا کتبیاً و باید کرا تا وسیله مقام صلاحیت داری که تصبیم را اتخاذ کرده باشد خواهد شد ولی خارجی می تواند مدلول قضایای خود را مستقیماً به وزارت داخله ارسال دارد. تقدیم قضایای تجدید نظر موجب توریق اجرای تصبیم اخراج باستانی مواردیکه اخراج از قضا نظر مصالح مملکتی توریق دارد خواهد بود ولی ممکن است تا همین نتیجه تجدید نظر طلبه خارجی را در تحت مراقبت مخصوص خود دارد.

رئیس - ماده سیزدهم فراتت میشود:

ماده ۱۳ - برای حفظ امنیت و با مصالح عمومی و با بدلائحات صحی هیئت وزراء می تواند تصمیمات ذیل را که ورود و اقامت و خروج و تفرج خارجیان و با مصدود با مشروط می نماید اتخاذ کند: الف - جلوگیری از اقلیه باستانی از مرزوات - سرحدی ب - منع توقف موقتی پادالهی در بعضی از مناطق با عبور از بیستی مناطق ایران ج - اتخاذ وسایل مخصوص نظارت نسبت به خارجیان در موارد فوق الباقه

رئیس - ماده چهاردهم فراتت میشود:

ماده ۱۴ - برای صدور اجازه موقت و با تمام و تصبیم اجازه عبور خارجیان حقوق ذیل اتخاذ خواهد شد:

- ۱ - برای تمدید اجازه عبور و صدور اجازه اقامت موقت و تجدید آن مابال یا تفرجی ملا
- ۲ - برای صدور اجازه اقامت دائم و تجدید آن مابال دو ریال ملا

رئیس - ماده پانزدهم فراتت میشود:

ماده ۱۵ - اشخاص ذیل جیسے نادبی از سه ماهه تا یک سال و بجزای نقدی از صد تومان تا هزار تومان و بزرگی از ایندو مجازات محکوم می شوند مگر اینکه جرم آنها مشمول قوانینی گردد که مجازات سختتری مین کرده باشد.

۱ - هر کسی که در مهیا جواز اقامت یا جواز عبور جعل کند و یا علم به جعل بودن آنها را استعمال نماید و یا این قبیل اوراق جعلی را برای دیگری تحصیل نماید.

۲ - هر کسی عمداً در نزد مأمور ذیصلاحیت یا در محل تحصیل

نموده و یا جواز اقامت و یا جواز عبور شهادت کذب داده و یا اظهارات خلاف واقع نماید و یا مأمور ذیصلاحیت را در تشخیص ناپبث مؤثرات گمان نماید و یا تذکره و یا جواز اقامت و یا جواز عبور و یا ورقه هویتی را که بیواسطه مزبور تحصیل شده است عمداً استعمال کند.

۳ - هر کسی عمداً بدون داشتن اسناد و جواز لازم در سرحد ایران عبور کند و همچنین هر کسی که از راههای غیر مجاز و با سرحدات ممنوعه عبور نماید

۴ - هر کسی برای اثبات هویت و یا ثابت نمود اسناد یا اوراق و یا ورقه هویت متعلق بدیگری را استعمال کند و هر کسی برای اثبات ناپبث و یا هویت یا تفرج خارجی اسناد و اوراق و یا ورقه هویت متعلق بخود یا تفرج را بدیگری بدهد.

۵ - هر خارجی که برای فرار از اجراء تصبیم اخراج که در باره او اتخاذ شده است متخفی شود و یا پس از اخراج شدن از ایران مجدداً بدون اجازه بجا که ایران مراجعت کند.

۶ - هر کسی دیکه از اعمال مذکور فوق شرکت یا معاونت کرده باشد شروع یا در تکلیف جرمهای مذکور شده

این ماده در حکم ارتکاب خواهد بود. هر کسی برای استفاده از حقوقی که بموجب این قانون و یا قوانین

بروبه به آنی توان تحصیل نمود در خارج مرکب یکی از اعمال مذکوره در فقرات ۱ و ۲ و ۳ این ماده بشود پس از آمدن بایران توبیه و مجازات خواهد شد مگر در موارد ذیل:

الف - در صورتیکه در خارج بموجب حکم قضی محکوم و مجازات امر ارشاده باشد

ب - در صورتیکه نسبت به متبیب یا اجراء مجازات مطابق قوانین ایران مرور زمان حاصل شده باشد.

رئیس - آقای احتشامزاده .

احتشامزاده - در ماده پانزدهم برای اتباع خارجه

متخلفین از این قانون مجازاتی معین میکند در فقره اول مینویسد: هر کسی تذکره یا جواز اقامت یا جواز عبور جعل کند و یا علم به جعل بودن آنها را استعمال نماید و یا این قبیل اوراق جعلی را برای دیگری تحصیل نماید

و بجزای نادبی از سه ماه تا یکسال و بجزای نقدی از صد تا هزار تومان و یا به یکی از ایندو مجازات محکوم می شود اول این قسمت دو اشکال دارد مجازاتی که در این ماده معین شده است متناسب نیست و کم است این جرم جعل

در اسناد رسمی است و جزو جنایات است و مجازاتش را در اینجا مجازات چندم معین کرده اند و بی تناسب است علاوه این جرم را قانون مجازات عمومی پیش بینی کرده است اشکال دیگر این است که در قانون مجازات عمومی این جرم تصریح شده است و وقتی آنجا تصریح شده است تکرار است که در این مورد لزومی ندارد متانفاً بآن اشکال اولی که بنده کردم ذکرش در اینجا مورد ندارد و بنده عقیده ام این است که این فقره اولی حذف شود و با تفسیری که در قانون مجازات عمومی هست دیگر محتاج بذکر در اینجا نیست

رئیس - آقای شریعت زاده

شریعت زاده - بنده مخالف

رئیس - عینی ندارد موافق اجازه نخواسته است بقا بناید

شریعت زاده - جعل و تزویر جواز عبور و یا تذکره

و صدور آن که در حدود صلاحیت ادارات است جعل

اسناد رسمی است و بدین مناسبت در قانون مجازات عمومی مجازات شدیدی برای آن مقرر شده است. عیدالم دولت که این ماده را تنظیم کرده است توجه به مقررات قانون جزا داشته است با نه ۱ اگر بنوعی جرم و دلالتی داشته است که ذکر آن دلالت لزوم این جرم را ایجاد نموده باید آن دلالت توضیح شود تا ما هم بدانیم و اگر چه توجه نداشته اند باید گفته بشود که راجع بجمل و تزویر جواز و تذکره ها که مجبورین از ناحیه ادارات رسمی دولتی بعمل میآید و راجع باستعمال آن عمداً عمداً فقط بمقررات فوق مجازات عمومی باید اعمال شود زیرا میشود در یک فلک یک یک جرم سببیم مجازات را تغییر داد و در مورد یک اشخاصی یک مجازات دیگری معین کرد البته اگر در نظر داشته اند که دلالت برای تخفیف داشته باشند این مقررات هم در قانون مجازات عمومی هست که در ضمن رسیدگی اگر مجازات تعلیق یا تخفیف موجود باشد خود محاکم این کار را خواهند کرد بدین مناسبت است که بنده البته در مورد خود پیشنهاد خواهم کرد که این قضیه اصلاح شود

مجلس - البته کیورین از پیشنهاد آقای استاده خواهد

کرد لکن اینکه می فرمایند در قوانین عمومی ما مجازات سختتری ذکر شده است ما هم در اینجا تذکره شده ایم یعنی در اینجا گفته ایم مگر اینکه جرم آنها مشمول قوانین گردد که مجازات سختتری برایش معین کرده باشند یا اگر چنانچه در قوانین عمومی مجازاتی کثیر از این مبلغ است که ما میخواهیم کمتر از این برایش معین شود مینماید نظری که دارم پیشنهاد بفرمایند البته مورد دقت خواهد شد

رئیس - آقای باستانی

باستانی - عرض می شود در مورد جعل اسناد رسمی و تذکره و غیره در قانون مجازات عمومی مجازات خیلی سختتری معین شده است مجازاتی که اینجا معین شده است مجازات جفحه است زیرا در ابتدای ماده نوشته جیس نادبی است و این عبارت نظر شده مصلحت نیست

و درباره هرکس که باشد چه در ملک ایران اقدام به جعل کند چه در خارج ایران جعل کنند باید مجازاتی مطابق همان مجازاتی باشد که در قانون جزای عمومی معین است چون در قانون جزای ما بنظر جرایم جنایت اشخاص شده است لذا هر جا مصداق پیدا کرد باید مجازات جنایی باشد موضوع دیگری که میخواستیم عرض کنیم راجع بیکری شش از ماده پنزدهم است که نوشته است هر کس بیکری از احوال مذکوره فوق شرکت یا مارت نماید آرتف دیباله آن ماده (که بمیدانفاصله هم داشته باشد و ندارد) میبویسد شروع بارتکب جرمهای مذکوره در این ماده در حکم ارتکاب است و این بر خلاف قانون جزا است قانون جزای ما شروع بارتکب جنایت را باین ترتیب که الا ان میخوانم مستلزم مجازات قرار داده ولی شروع بارتکب جنحه از مجازات معاف است مگر آنکه در قانون تصریح شده باشد مگر اینکه نظر دولت یک نظر خاصی است که اینجا بالتصوص ولو اینکه شروع به مجازات هم باشد برای مرتکب مجازات معین کنند و الا بنظر بنده شروع بارتکب مجازاتی فلسفه ندارد و اگر چنانچه نظر ایشان این نیست و منظور کلی مقصود است آرتف شامل آن قسمت جنحه میشود که در قانون معاف است ماده ۲۰ قانون مجازات عمومی و مواد بدش تصریح کرده و نوشته است هرگاه کسی قصد جنایتی کرده و شروع باجرای آن نماید ولی بواسطه موانع خارجی که اراده فاعل در آنها مدخلت نداشته قسدت محقق و بی اثر نباشد و جنایت مذکوره واقع نشود مرتکب به حد اقل مجازاتی که به جنس جنایت مقرر است محکوم خواهد شد و اگر مجازات جنایتی اعصاب باشد مرتکب به جنس غیر دائم یا مشقت محکوم میشود ماده ۲۱ مجرّد قصد ارتکاب جنایت یا تهیه بعضی مقدمات جزئی آن شروع محسوب نمیشود ماده ۲۲ هرگاه کسی که شروع به جنایتی کرده و به میل خود آن عمل را ترک کند از جهت جنایت منظوره مجازات منظوره مجازات نخواهد شد لیکن اگر همان مقدار عمل کرده

خصوصی مقرر داشته ایم این هم یکس از آن قوانین است و اینکه میفرماید در قوانین مجازات عمومی مجازات سخت تری هست در اینجا تصریح شده اگر چنانچه در قوانین ما یک مجازات سخت تری باشد آرا اعمال کنند این ذکر شده است و در این جا ظاهراً اشکال ندارد معنای باید نظری که جناب عالی دارید و برای این که قوانین مان ارتباط بیشتری باهم داشته باشد یک پیشنهادی بفرمایید البه در حق وقت میبینم

رئیس - آقای شریعت زاده

شریعت زاده - مذاکره ای که لازم بود شده. خواستم باطلاع آقای مخبر برسام که این طرز تعیین مجازات صحیح نیست که بگویم اگر در قوانین ما مجازات شدید تری باشد آن را معین کنند اصولاً بنده ماده مخصوصی است و اینکه مطابق قانون عمومی برای این فکر مجازات معین شده معنی این ماده جعل استاد رسمی این است یعنی کسی که تذکره یا جواز می کند به مجازات جعل محکوم نمیشود و بنده با این خصوصیات مخالفم. اما راجع بقسمت دوم آقای بسالی فرمودند که این شروع بارتکب جرم نیست البته اصولاً همین طور است اما ما همی نیست که قوه مقننه برای شروع جرم مجزائی معین کند چنانکه در ماده ۲۲ در قسمت اخیرش تصریح شده این است همان طور که آقای غیر گفتند خوب است به یکسبب مراجع و توضیح شود زیاد در حق وقت کنند

رئیس - آقای ملک موافقت؟

ملک مدلی - غیر نظری داشتم میخواستم عرض کنم

رئیس - بفرمایید

ملک مدلی - خواستم عرض کنم در این ماده ۱۶ همان مجزائی را که برای یک نفر متخلف ابداع خارجه در نظر گرفته شده همان مجازات را برای صاحب همخانگی ما نظر گرفته اند در صورتیکه هیچ با هم مشابهت ندارد اگر یک یک غیر خلاف مقررات قانون از ابداع خارجه رفتار کرد مجازات شدید تری باید داشته باشد ولی اگر چنانچه کسی که همساخته دارد و یکسک آنست و در

منزل او وارد شد بعد از دو روز چهل و هشت ساعت که گذشت و اطلاع نداد آتم بادهمین مجازاتی را داشته باشد که یک یک بانذکره جعل وارد شده و یک اقدامات دیگر در نظر داشته بنظر بنده در این قسمت باید یک مجازات خیلی سبکی برای کسیکه فرض کنید غلت کرده و داورت نداده که مثلاً یکتفر از ابداع خارجه وارد شده باشد یعنی جنس تناسب ندارد و بنظر بنده قسمت اخیر این ماده باید حذف شود برای این اشخاص که مجازات خیلی شعبی در نظر گرفت که اسباب زحمت مردم نشود

مخبر - آقا میفرمایند ماده ۱۶ حالا در ماده ۱۵ صحبت میشود مکان میکتن فرمایش آقا مربوط باین ماده میباشد. **ملک مدلی** - چرا آخر ماده را بجا بیاورد.

رئیس - آقای بسالی

بسالی - بنظر بنده این مانع ندارد همانطور که آقای شریعت زاده فرمودند وقتیکه قوه مقننه تصمیم بگیرد برای هر کاری که مجزائی معین کنند البته اشکال ندارد. این میشود جرم و مجازات هم میشود ولی میخوانم به بنده مقننی هست در بعضی از موارد ما بیاییم و شروع بکنار را هم جرم قرار بدهیم. مثلاً یکی از ابداع خارجه در مشهود مقیم است میبواهد برود بدون جواز شروع بارتکب هم میکند همانطور که آقای کارزوی فرمودند یک قسمت از زمین را هم مرتکب میشود و شروع بکنار هم میکند یک مقدار از راه هم میرود با چنانچه هم میرود بند پیشمان میشود تا میرسد بدونین حالا این را باید مجازات کرد؟ مقننه بنده این ملاحظت نیست. مثلاً تذکره جعل میکند جنایت استعمال بعد از جعل و استعمال و تفتان دادن و ارائه دادن پیشمان میشود. در اینجا اگر ثابت شد که ساخته است برای استعمال همین برای اختصار باید مجزائی قابل شد ولی هم این موارد نیست بهم بیستند و ارتباطی باهم ندارند. اینست که خیال میکتن آقایان خوب است توجه بفرمایند و یک تجدیدنظری دو کسبیبون بشود برای

مخبر - فرمایش جناب عالی البته صحیح است مسئله شقوق متعددی دارد ما اگر در اینجا بخواهیم نام بهر وارد شقوق و مذاکره همه آنها بیوهم لزومی ندارد این ها مربوط به نظامنامه است در نظامنامه این تکلیف را همین میکند بدیهی است یک کسی ببت و فکر کرد مین هم کردنی خوشی که چهارم تذکره را چهل کند یکفردی هم سرک کرد ولی استفاده نکرد ما که بیخوایم او را مجازات کنیم بهر حال ما موجد عرض میکنم اگر پیشنهادی دارید بفرمایید ما با یک مال دیل و اشتیاق در کمیسیون وقت و اصلاح میکنیم.

رئیس - پیشنهادات قرائت میشود.

پیشنهاد آقای احتشام زاده:

پیشنهاد میکنم چون قانون مجازات عمومی تکلیف مجازات شریک و مدعاون جرم تعیین شده پیشنهاد میکنم قسمت اول ققره ۶ ماده ۱۵ حذف شود.

پیشنهاد دیگر آقای احتشام زاده

پیشنهاد میکنم ققره ۱ ماده ۱۵ حذف شود.

رئیس - ماده شانزده قرائت میشود:

ماده ۱۶ - هر خرابی که مقررات این قانون و یا نظامات و احکامی را که بر طبق این قانون صادر میشود رعایت نکند بجزای نقدی از شش تومان تا سیصد تومان محکوم خواهد شد مگر اینکه برای جرم او در این قانون با قوانین دیگر مجازات سخت تری معین شده باشد همین مجازات در باره صاحبان منازل عمومی نیز مجری خواهد شد که به تکلیف مقرر در ماده نه عمل نکرده باشند

رئیس - آقای احتشام زاده

احتشام زاده - بنظر بنده ایسن ماده خوب تنظیم نشده برای اینکه بدظاهر یک تاضی بین ماده یازده و شانزده هست برای اینکه در ماده یازده برای بستی کارها بی مجازاتی مقرر کرده است ولی در اینجا بطور کلی میبوسد که مقررات این قانون و احکامی که بر طبق این قانون صادر می شود هم گوی می شود ولی قوانین دیگری البته مقصود این بوده. مواردی که در ماده یازده ذکر

شده مجازاتش معلوم است سایر مواردی که تخلف میکنه یک مجازات سبکتری وارد البته حق هم این بوده است برای اینکه سایر تخلفات ابقدها شدید نیست تا اینکه محکوم شود به مجازات های مقرر در ماده ۱۵ این است که عبارت باید بطوری تنظیم شود که این تاضی بنظر رسد در آخر ماده هم میبوسد همین مجازات دربار صاحبان منازل عمومی نیز مجری خواهد شد اینجا هم اشتباه شده است برای اینکه در ماده هشت است که تکلیف برای صاحبان منازل معین کرده اند نهد این ماده این است که پیشنهادی بنده تهیه کرده ام که در کمیسیون اصلاح شود

مخبر - بل برای ابداع خارجه البته در ضمن عمل یک خلاف قانون های هست که غیر مرئی و غیر محسوس است هر چه از این ها برجسته و محسوس و مشخص بود در ماده قبل ما نوشتم آن چیزهایی که غیر محسوس است ما در این ماده وارد کردیم مجازاتش هم از جهت این که متفاوت است از این جهت قرار میدهم بنابراین مخالف این ماده با ماده که پیش ذکر شده ندارد اینجا قید دارد اما اصلاح عبارتی و اشتباهی که فرمودید هست که پیشنهاد بفرمایند قبول میکنم.

رئیس - آقای ملک

ملک علی - عرض کنم بنظر بنده در همین ماده بود که اول اشتباه کردم و تصور کردم شاید ماده شانزده مطرح است شاید خود آقای کازرونی تصدیق بفرمایند که همان نظر بنده وارد است. برای اینکه مجازاتی که برای متخلفین ابداع خارجه مد نظر میگردد برای کسی که مهمانخانه دارد و کسی بر او وارد می شود از قاعه دور دست و اطلاع نداده نباید بکس مجازات فرار داد برای آن متخلف که اطلاع نداده. بعقیده بنده نباید آن مجازات اصلی دربار این ها بشود. بعقیده بنده باید فرق گذاشت بین یک نیه داخلی و خارجی بین این دو قسمت باید فرق گذاشت و یک مجازات سبکتری بر آن اختصاص بدهد تخلف کرده اند از دادن راپوروت مطابق ماده که مد نظر گرفت.

مخبر - جزای شش تومان به عقیده بنده چون اسباب تبه و تباهی می شود برای آینده این قدر زیاد نیست اما اگر ثابت شد که این خبر زیاد برای اینکه قلبی کرده باشد البته جزایش همین است که ذکر کرده و در صورتیکه این طرز باشد و یون برسد گاهی است که اشتباهی است با صاحب کرده جزایش شش تومان است و شش تومان اقل مراتب است.

رئیس - آقای باستانی

باستانی - عرض میکنم در این قسمت ما این طور نباید اهدت ناقص شد. در وضع مجازات ممکن است کلبه مساهی که لازم است آورد و جنبه بنیادی و بکار کرد در صورتیکه در طبقه بندی و کلاسان جرم ها یک بشر باشد و دیگری معین کرده اند که مجازات تناسب شرایط با جرم. این موضوع متغلین که در این جا قید شده است در قسمت صاحبان منازل عمومی و صاحبان مهمانخانه ها و غیره این ها بنظر بنده متخلفان خلافی است حتی چینه هم نیست الا آن معمول است الا نظایر هم مکلف کرده است مطابق نظامات خودش. چون در تمام دنیا نظایر این نظامات منصوصه دارد و مطابق نظامات خودش حتی دارد که از هر مهمانخانه صورت وارد و خارجش را بخواهد و مهمانخانه ها هم باید صورت بدهند از ورود و خروجشان از بنده داخله و خارجه و صورتی باید از کسانی که وارد و خارج می شوند و مدت نوتشان تنظیم کند که معین شده اصحاب میدهند به نظایر ها و بنظر بنده نباید چینه هم باشد از نظر شکل و کار نظایر باید با آنها صورت بدهند از اذنه نظر شکل نظایر کار نظایر اینها جامع است ولی ما نباید بکسی که تخلف کرد آنها را تخلف است خود است اینها هنوز خلافی است و در حدود سایر مسائل خلافی است که نظایر برای آنها نظامنامه وضع میکند ولی این جا متخلفان را بر سرانده بنصه جزا در صورتیکه اینهم از همان موازید است. شش اهل را شش تومان گرفتار و حدی را کس و در صورتیکه را سیصد تومان قرار داده باید ببقیه بنده برای آن تخلفی جزای سیصد تومان معین کردن مورد ندارد.

ساحبان منازل عمومی مطابق نظامات نظایر باید رفتار کند و همان اصحاب که میدهد در ضمن حال مال ابداع

خارجه را هم میدهند اگر هم تخلف کردند یک مجازات متناسب برایش معین کند.

وزیر داخله - راجع به موضوع مجازات که در ماده یازده و شانزده هست بیخوایم بنور کلی خاطر آقایان را متذکریم که البته در یک مواردی که یک مجازاتی معین می شود از اذنه نظر های مختلفه و بست بکلاه بنمای کم و بیش است که آن وارد دارد و آن وارد هم فرق میکند. در باب مجازات تخلف از مقررات این قانون و بیشتر وقت کردیم نظر پایتکه باجاری این قانون بیشتر اهدت میدهم و بدیهی است در ضمن حال هم ملاحظه کرد

مذا کرد و آقای مخبر کمیسیون هم اظهار کردند چون موضوع قابل توجهی است حاضر میبوسد که تذکره کنیم بنظر بنده یک حتی الاکانکات وقت بیشتر باید و باید اما این راه عرض میکنم که اینکه بفرمایند کار صاحبان منازل عمومی اطلاع بدهند این چندان مقصود و متخلفان اهدت ندارد و باید فقط از اذنه نظر خلافی تلقی شود بنده و این نظر چندان موافق نیست برای اینکه درست وقتی در نظر بگیریم در یک همچو مواردی زحمانی ممکن است تولید بشود و قضایای خاصی پیش باید که آنوقت تصدیق خواهید کرد که یک قدری بیشتر این مورد را محمول توجه قرار داد. حال هم البته وارد در جزایش نمی شود ولی بد کمیسیون که کلیتاً راجع به مجازات ها و تخلفی موارد صحبت میکنم ممکن است در آنجا بیشتر مذاکره شود.

رئیس - آقای طهرانی

طهرانی عرض کنم بنده هم منظورم همین است و بیگسخت از عراض بنده آقای یاسلی بان فرمودند این یک مسئله خلافی است که عرض شش تومان هر زیاد است چه بسا بیسعد تومان. اولاً این یکی از وظایف محتمه نظایر است در مهمانخانه ها و منازل عمومی همه روزها مأمورین نظایر مراجعه بکنند گردش بکنند سزاوات بکنند تفتیش بکنند بیبندگی وارد شده چه بسا و البته صاحبان منازل یایکسکه مهمانخانه دارد او هم یک کسی نیست که محظی و بپان بکند با اگر ثابت شود یا معین شود بکوفتی که یک صاحب مهمانخانه بابک کی

ساخت و سازی کرده است البته هر مجازاتی مبین کند مطابق آن خلافی که کرده است صحیح است ولی صرف این سنی ندارد مابن قانونی که وضع میکند آقا مردم اطلاع ندارند عمل نکرده اند تا برون عمل کند و مردم عادت بکنند همانا خانه چی ها عادت بکنند طول دارد چون حالات عادت نکرده اند که هر کسی وارد همانا خانه می شود بیرون به نظریه اطلاع بدهد شما تازه می آید یک قانونی برای آن وضع میکند و برای نخلت از این مقررات بکنند همچو مجازات سختی مین کردن این تصور میکند برخلاف عدل و انصاف است و بنده عقیده ام این است که بهتر این است که مسئولین این کار را در نظامنامه و بشرت توجه نظریه کبیر و آنها را موظف کنیم که بروند در همانا خانه ها گردش کنند سؤال کنند و صاحبان منازل عمومی هم بکلف باشند که به آنها جواب و اطلاع بدهند و بیاورند بهیچان خانه را در ابرت بدهند و الا همین طور بعضی ندان اطلاع شش تومان از او بگیرند این شش تومان سرمایه ندارد از کجا بدهد دیگر چه رسد به سید تومان.

مختصر .. اولاً فرمودند باید سید تومان بدهند هیچ همچو چیزی در این قانون نیست گفتند اگر چنانچه صاحبان منازل عمومی در ظرف چهل و هشت ساعت اطلاع ندادند ممکن است از شش تومان تا سید تومان محکوم شوند (طهرانی حد اقل شش تومان است) بواسطه اینکه برای خارج در کار است و باید میشود که از این دسیسه که کرده است از این خدمه که بکار برده ام ممکن است دولت دچار هزار گونه زحمت بشود اگر برای داخلی در بین بود هیچ اهمیت نداشت در روز جنبه ای قانون برای مجازات قاچاقی گذرانید که از برای یک مقدار گری یک مبلغ فوق العاده جرم بدهند برای چه؟ برای اینکه اصل قاچاقچی گری از بین برود نظر حضراتی و ما و دولت این بود ولی اینجا چه می شود که دولت دچار اشکالات سیاسی میشود بواسطه اینکه یک صاحب همانا خانه خواست است شریک یک جرم و جنایتی بشود و البته دولت در نظر دارد که عیب برای اشتباه مردم

را در زحمت بیندازد. اما اینکه میفرمایند این یکی از وظایف نظریه است ما هم که داریم اینجا برای نظریه و نظریه مبین میکند اجرای این با نظریه است همانطور که فرمودند نظریه مکلف و موظف است که یک موردی از این قانون و نظامنامه بدهد مهمانخانه بدهد بنابراین بنین بدهاید هیچ قصوری نتواند شد جنبه ای در جاهای عمر میثان یک وظایفی برای حامی ها مبین میکند و بجزر اینکه این وظایف به شان داده میشود بپوشع اجرا گذاشته میشود و مراقبت میکند. صاحبان منازل عمومی هم البته باید بپوشع اجرا گذاردند باز هم تکرار میکند که دولت کیسب یونان ندارد از اینکه استفاده از نظریه آقایان بکنند پیشنهاد بدهد مورد توجه و دقت واقع میشود

رئیس - آقای شریعت زاده
شریعت زاده - بنظر بنده مباحثه که در این کلمه بعمل می آید بدون توجه بقصد ماده است برای این که در خود این ماده تصریح میکند که تخلف از ماده ۹ مستلزم این مجازات است برای صاحبان منازل در صورتیکه در ماده ۹ راجع صاحبان منازل نیست و ماده هفتم است و مربوط بآن نیست ولی برتر در این که این ماده یا ماده دیگری این حکم را بکنند انکسالی که بنظر می رسد یعنی تصور میکنند که وارد است اولاً در قسمت مجازات است که می نویسند از شش تومان تا سید تومان یعنی حد اقل شش تومان و حد اکثر سید تومان است یعنی به نسبت اهمیت تخلف عمده باید معین کند پس مجازات شدیدی شروع نکرده اول شروع کرده مجازات خفیفی بعد رسیده است اینجا توضیحی بفرمائید اگر درست دقت کنیم باید بنظر بنده موافقت بکنند که حد اکثر مجازات از این شدید تر باشد چون بعضی فروش است که در ضمن مباحثه قانون نمیشود گفت ممکن است که یک خارجی بیاید و همی از مملکت قوت شود من اصولاً موافقم در شش

پیشنهاد میکنم ماده شانزده بطریق ذیل اصلاح شود:
ماده ۱۶ - هر خارجی که مقررات این قانون و باظلمات و احکامی را که بر طبق این قانون صادر میشود رعایت نکند جز فر مواردی که در ماده ۱۸ تعیین شده به جزای غنی ارزشش تومان تا سید تومان محکوم خواهد شد.
پیشنهاد دیگر آقای احتشامزاده
پیشنهاد میکنم در جمله آخر ماده ۱۶ بجای ماده ۹ نوشته شود ماده (۸)
پیشنهاد آقای ماسک

تومان یا بیشتر ولی چون دولت حالا این طور پیشنهاد کرده بنظر بنده هیچ اشکالی ندارد.
رئیس - آقای هزار جریبی.
هزار جریبی - عرض کنم اینکه آقای کارزونی میفرمایند معلوم میشود که دقت صحیحی در تنظیم این لایحه نکرده است اکثر متوجه بودند این جا ماده شانزده اشاره میکند باینچه که در ماده ۹ نوشته شده است (معتبر - اشتباه شده است) دیگر اینکه اینجا مینویسد منازل عمومی منازل عمومی درجه جایگاسن نیست طهران را باید مقیاس گرفته این قانون برای تمام مملکت است فراموش کرد که اگر آنرا در همه جا هم منازل عمومی است همچا کم که مهمانخانه ندارد بیه خارجه هم ممکن است تکرار بکنند لایحه های وزارت کرمی های دولت همسایه هم با هم مشتبه باشند و با هم روابط معامله دارند وقت و آمد دارند چهل و هشت ساعت هستند و میروند آنها میدانند که این لایحه خارج است و این که مینویسد که این قانون بعد از ده روز بپوشع اجرا گذاشته میشود لکن در ماده در خود طهران هم گاهی بعد از ده روز بپوشع بپوشع اجرا گذارد چه رسد بولات این نظر را باید در لایحه نظر عموم مردم گرفت و بنده گمان میکنم بجز این است که وزارت داخله یک نظریات صحیحی تدبیر کنند و الا بنده باین لایحه خیلی ایراد دارم

پیشنهاد آقای احتشامزاده
رئیس - پیشنهاد فرمائید
پیشنهاد میکنم ماده شانزده بطریق ذیل اصلاح شود:
ماده ۱۶ - هر خارجی که مقررات این قانون و باظلمات و احکامی را که بر طبق این قانون صادر میشود رعایت نکند جز فر مواردی که در ماده ۱۸ تعیین شده به جزای غنی ارزشش تومان تا سید تومان محکوم خواهد شد.
پیشنهاد دیگر آقای احتشامزاده
پیشنهاد میکنم در جمله آخر ماده ۱۶ بجای ماده ۹ نوشته شود ماده (۸)
پیشنهاد آقای ماسک
رئیس - آقای عدل
عادل - عرض میشود در اینجا تصور میکنم در چاپ قدری اشتباه شده این فیصده که بعد از سطر ماده ۱۹ نوشته شده آن فیصده مربوط باین ماده است و این سطر آخر ماده هم مربوط بآن فیصده است. حالا بنده میخواهم آقای مجیر درست توجه بفرمائید مینویسد: (اضاعه هیئت های اعزامیه دول خارجه که با موافقت دولت ایران وارد ایران میشوند و کسان دیگری که دارای ویزای سیاسی مأمورین ایران باشد) اینهم باشد نیست باشد است.

آب و تاب راه اندام میشود و جسمه متزوع میشود (مقررات مربوط باین ماده از طرف وزارت امور خارجه با موافقت وزارت داخله باین نظامنامه مخصوص تعیین میشود)
 اشتباه شده است . (نمایندگان - صاحب است)
 محضر - پیشنهاد بعدی البته اصلاح میشود
 جمعی از نمایندگان - پیشنهاد ندارد اشتباه است
رئیس - آقای فوری
پهلوی - عرض ندارم

رئیس - پیشنهاد آقای احتشام زاده قرائت میشود:
 پیشنهاد میکنم ماده ۱۸ بطریق ذیل اصلاح شود
 ماده ۱۸ - اجناس ذیل از انجام وظیفه که بموجب این قانون مقرر است مستثنی خواهند بود .
رئیس - ماده ۱۹ قرائت میشود:

ماده ۱۹ - راجع باعضای و اجزای کشتی ها و مسافری که قصد ورود و اقامت ایران را نداشته و اسناد لازمه که بموجب این قانون باید دارا باشند ندارند و در موقت توقف موقت کشتی ها در بنادر ایران پیاده میشوند و وزارت امور خارجه و وزارت داخله و وزارت مالیه نظامنامه مخصوص تدوین و باماده کل تشکیلات نظمی مملکتی و مامورین بنادر ابلاغ خواهند نمود
رئیس - آقای وهنما

وهنما - عرض کنم این ماده اصلاح مفهوم نمیشود آقای مخبر توجه میکنند بالاخره يك سفرش بالا يك سفرش باین این اصلاح مفهوم نمیشود آقای مخبر توجه فرمایند خوب بود بعد از طبع این لایحه را مراجعه میکنند اینطور غلط های معلولی را درست میکنند که بشود درس بحث بشود . عیالاً بهر این است که آقای مخبر ماده را تنظیم میکنند و خودشان بخوانند این لایحه اساساً نمایان چه شکل وجه عبارتی نوشته شده است این عبارات بهم پیچیده و مغلق و گرفته و بيك شکل غیر معلومی است اینها را باید تصحیح کنند.
مخبر - بطوریکه آقا فرمودند باید بنده مصحح بشوم در سطحی که منظمه غلط چاپ نکند والا چیزی را که ما

بویله را با هم عرضش میشی بنده اینها را در نظر اینها که میفرمایند اشتباه کرده اند بویله بیطرفی را عوض آوردند در این جا چاپ کردند بویله را که اصلاح شود یعنی از نمایندگان که میخواهند ماده ۱۸ را تغییر دهند که قصد ورود و اقامت ایران را نداشته ...
(وهنما - بلند تر و بواش تر بخوانید که بنویسیم آهر - بلند تر و بواشتر ؟
 یکی از نمایندگان - مقصود این است که بلندتر اما با نای خوانند ...
مخبر - یعنی من فرماید جمع بین اشعار بکنم راجع باعضا و اجزای کشتیها و مسافرینی که قصد ورود و اقامت ایران را نداشته و اسناد لازمه که بموجب این قانون باید دارا باشند الی آخر پس بنابر این چه در بدولت دارد اگر مقصود ایراد این يك قدری غیر جدي باشد آنوشو عوض دیگری است و الا این جا آقا نمایندگان و مباحثه این جدي است

رئیس - آقای اعتبار فرمایند داريد
اعتبار - عرض ندارم .
 يكتر از نمایندگان - تبصره را آقای مخبر توضیح بدهند .
مخبر این تبصره مربوط به ماده ۱۸ است و اشتباها در اینجا نوشته شده خواهش میکنم اصلاح فرمایند
رئیس - ماده بیست قرائت میشود .
 ماده ۲۰ - خارجیانی که در تاریخ اجرای این قانون در ایران میباشند باید در ظرف دو ماه از تاریخ مرسومه تماماً بظاهر محل اقامت خود مراجعه کرده اجازه اقامت تحصیل نمایند دوائر نظمی بطریق ماده ۷ عمل خواهند نمود
رئیس - آقای دادور
دادور - این ماده اشتباه شده است نوشته اند دوائر نظمی بطریق ماده ۷ و حال آنکه باید نوشته شود بطریق ماده ۴ .

مخبر - صحیح است
رئیس - ماده ۲۱ قرائت میشود:
 ماده ۲۱ - در نظامی که نظمی تأسیس شده باشد وظایف را که مطابق این قانون برعهده آن محول است حاکم یا نماینده حکومت محل انجام خواهد داد
رئیس - ماده ۲۲ قرائت میشود:
 ماده ۲۲ - این قانون ده روز پس از تصویب بموقع اجرا گذارده میشود

رئیس - آقای احتشام زاده
احتشام زاده - البته بعد از تصویب این قانون آن ماده واحد مصوبه کمیسیون عدلیه موردی ندارد و منسوخ است و باید در این جا نسخ ذکر شود و الا تناقض بین این قانون و آن قانون خواهد بود و خوب نیست عبارت این ماده حاکی از نسخ ماده واحد مصوبه یازدهم تیرماه ۱۳۰۸ کمیسیون عدلیه است و باید در این موضوع يك ماده الحاق شود .

رئیس - پیشنهاد آقای احتشام زاده

پیشنهاد میکنم ماده ۲۲ این عبارت اضافه بشود: و ماده واحد مصوبه یازدهم تیرماه ۱۳۰۸ کمیسیون عدلیه مجلس شورای ملی منسوخ است
رئیس - آقایانیکه - ورود در دستور دوم اینست قانون موافق هستند قیام فرمایند (اکثر برخاستند) تصویب شد
۴ - قاریان سه فقره لایحه از طرف وزارت عدلیه |
رئیس - آقای وزیر داخله

وزیر داخله - سه فقره لایحه هست راجع بوزارت عدلیه که چون آقای وزیر عدلیه خودشان فرمودند بنده از طرف ایشان تقدیم میکنم

۱ - موقوف و دستور جلسه بعد - ختم جلسه
رئیس - اگر اقامت میفرمایند جلسه را ختم کنیم (صحیح است)
 جلسه آنگاه سه شنبه چهاردهم اردی بهشت سه ساعت قبل از ظهر دستور اجراء پرداخت گمرانیه محل دوائر صحت و معاشرت نظمی و سایر اوراق موجوده (مجلس است دقیقه بعد از ظهر ختم شد)
رئیس مجلس شورای ملی - دانگر